VOLUME 58, MAY 15, 1966 No. 10. szám — 1966. Május 15.

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De előbb hiirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Istennek Három Ajándéka

. . "Ha ismernéd az Isten ajándékát és hogy ki az, aki mondja neked: Adj innom! te kérted volna őt és Ő adott volna neked élő vizet" (Jn. 4:10, b.)

Elfáradt az Úr és leült pihenni. Éhes lett az életkenyere s barátait elküldte ennivalót vásárolni. Vizet kér Ő, aki a feneketlen Óceán mélységét megásta és bele csatornázta a vízereket, patakokat, folyókat, deltákat és megtöltötte azt vizzel. Kér akkor, amikor minden szándéka az, hogy adjon.

Nem érti meg Őt a samáriabeli asszony. Csodálkozik magatartásán, hogy őt egy más faj leszármazottját figyelembe veszi és nem is csak szóba áll vele, hanem szolgálattételt igényel tőle ezt mondván: "Adj innom!" "Hogyan kérhetsz tőlem inni zsidó létedre, hiszen én samária asszony vagyok?" "Ha ismernéd az Isten ajándékát felelt neki Jézus — és hogy ki az, aki ezt mondja neked: Adj innom! te kérted volna őt és ő adott volna neked élő vizet"

Asszony, nem zsidó az aki veled beszél, csak annyiban, amennyire pogány is. Hiszen Rut asszony Moábita volt és családfájának gyökérszálai hozzá vezetnek visszsa testi vonatkozásban. Fogantatása pedig a Szentlélek által történt. S ki merné azt állítani a Szentlélekről, hogy zsidó?

Asszony, aki veled beszél, Istennek a legértékesebb ajándéka, akit az emberekért és az embereknek adott. Nem szolgáltak erre semmi érdemet. Éppen ezért ajándék. Nem is kérték mert létezéséről se tudtak, valamint arról se, hogy nekik egy ilyen ajándékra van szükségük. Csak az ajándékot adományozó Isten tudta felmérni azt, hogy mit jelent az emberiség részére, az általa szeretett világ számára az, akit Ő adott, hogy aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örök életet vegyen.

A samáriai asszony szemtől-szembe állt Jézussal, Isten ajándékával és nem ismerte. Filep három esztendeig járt vele és nem ismerte meg.

Jézust csak azok ismerik meg, akik megértik ezen mondását: " Mindent nekem adott át az én atyám . . ." Nekem adta a mennyei énekkart, hogy születésem napján énekeljen. Nekem adta a prédikálás művészetét, hogy úgy szóljak, ahogy ember még nem beszélt. Nekem adta a megváltás titkát, hogy Barabás keresztjén megfejtsem és meg is valósítsam azt. Nekem adta a halálnak és a pokolnak kulcsát, hogy egyszer majd a Sátánra és ördögeire rá zárjam a tűztől ízzó ajtót. Nekem adta mennyei országában a jobbja felőli helyet. Nekem adta az égnek felhőit, melyeken eljövök egyszer ítélni élőket és holtakat, mert az Atya senkit nem ítél, hanem a teljes ítéletet a fiúnak adta és ama napon megrázom a földet és sarkából kimozdítom az eget !

Ezt, az Istennek minden értékét felül muló ajándékát nem ismerte a samáriai asszony.

Te ismered testvérem ?

Istennek másik ajándéka a Szentlélek. "Térjetek meg és keresztelkedjetek meg mindnyájan a Jézus Krisztus nevére, bűneitek bocsánatára és veszitek a Szentlélek ajándékát."

Enélkül nem lehet megismerni Jézust, az Istenhez vezető út. Munkáját csodálatosan végzi. Szembe állítja az embert önmagával úgy, hogy meglásson magában minden bűnt, még a titkon rejtegetetteket is. Aztán kezdi ismertetni azok következményeit egész addig, amig ebben a kiáltásban tör ki. "Óh én nyomorúlt ember ! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből!" Igen így: "Bűneim, sebeim és fájó szívem gyötörnek most. Kicsoda az és hol találhatom meg, aki rajtam segíteni tud!" Ekkor elviszi a Lélek a kétségbe esett bűnöst Jézushoz, aki rá emeli nyájas tekintetét. Felemeli átlukasztott kezét és csendesen megszólal: "Fiam, megbocsáttattak a te bűneid !"

Testvérem, ismered Istennek ezt az ajándékát? Elvezetett már téged Jézushoz. Nyújtsd feléje a kezed s át segít téged a szakadékon és elviszen ahhoz a főpaphoz, aki áthatotta az egeket és saját testének odaszentelésében mutatta be Istennek az engesztelő áldozatot érted, hogy ez által megszerezze neked Isten harmadik ajándékát is az ÖRÖK ÉLETET.

"Mert a bűn zsoldja halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban."

Ki akarna itt a földön örökké élni ? Addig amig a test ép, erős és egészséges, talán mindenki. De amikor már kezdi magát nehezen vonszolni a sáska, teherré válik minden mozdulat és fájdalmas minden lépés. Amikor azt kell tapasztalni, hogy nem kedves terhek, hanem tehertételek lettünk, sóhajtozva kívánjuk a testből való kiköltözést és elmenni oda, ahol ismeretlen a fájdalom, nincs kórház, sem temető, hanem örökkévaló élés azzal, Aki volt, Aki van és Aki lesz mindég.

Egyik Menház udvarán ült egy idős néni, maga elé bámulva s elkezdett édesen mosolyogni. S amikor megkérdezték mosolygásának okát, csendesen így válaszolt: Azért mosolygok, mert arra gondoltam, hogy megváltozik minden, ha Jézus eljön értem."

Igen testvérem ! Nálad is megváltozik minden, ha Jézus jön el érted és át adja neked Istennek a harmadik ajándékát, az örök életet ezen szavak kíséretében: "Menj be a te Uradnak örömébe".

M. A.

Ezért a hallotakra még jobban kell figyelnünk, hogy a céltól valamiképpen el ne sodortassunk" Zsid. 2:1.

ELSODRÓDÁS

Ha az ember olyan vidéken nött fel ahol egy kis patakon kivül semmi más folyó vagy tó nincs a közelben, különös élmény amikor első alkalommal nagyobb vizet lát. Igy jártam én is amikor elöször átmentem csónakkal a Dunán.

Meglepődtem ugyanis amikor láttam, hogy a révész egész más irányba vezette a csónakot mint ahová szerintem mennünk kellett volna. Mégis pontosan oda érkeztünk. A révész, amit addig nem tudtam, pontosan ismerte a víz sodró erejét és ehez mérten evezett az áramlás ellen. Ha rám bízták volna azt a csónakot biztos száz vagy kétszáz méterrel lejebb kötöttem volna ki, ha egyáltalán partra jutottam volna mégegyszer.

"... hogy a céltól valamiképpen el ne sodortassunk." Lehet, hogy a vers írója hasonló élményre gondolt vissza, és ezt párhuzamba állította az életben fennálló veszélyekkel. Nagyon találó ez a hasonlat, mert életünk nem sínpárokon halad amiről biztosan tudjúk, hogy hová vezet, hanem sokkal inkább hasonlit a kis csónakhoz, amely ki van téve a különböző erők sodró hatásának.

Elindul az ember nagy célok felé, s észrevétlenül elsodortatik a céltól, Ha most megkérdeznénk azokat, akik már életük végefelé közelednek, hogy elérték-e céljaikat, vajjon hányan felelnének igennel. Sokszor hallottam már idős emberek panaszkodását: ez és ez akartam lenni, ezt terveztem, erre törekedtem — de nem értem el. Az egyiket betegség gátolta a tanulásban, a másikat sors csapás akádályozta meg céljainak elérésében. Ki ne ismerné az élet különböző örvényeit, melyek néha úgy meg pörgetik csónakunkat, hogy egész más irányban találjuk magunkat.

Igeversünk azonban más célról beszél. Arról a célról amely mindezek mögött fekszik. Ezek a célok amit mi így az életben kitüzünk magunknak: a diploma, a jó állás, a hírnév, a vagyon stb. — mind csak közbeeső célok. Akár elérjük akár nem életünk megállás nélkül folyik tovább végcélja felé.

Mi ez a végcél?

A koporsó ? a sír ? a szép gyászbeszéd tetemünk felett ? a hervadó virág sírhalmunkon

Ez nem lehet végcél ! Földi életünk célját csak az örök életben láthatjuk. Pál apostol ezt a következő képpen fejezte ki: "A mi hazánk azonban a menyekben van. Onnan várjuk az üdvözítőt is: az Úr Jézus Krisztust. Ő azzal az erővel, amelylyel mindent hatalma alá vethet, átalakítja gyarló testünket, és hasonlóvá teszi megdicsöült testéhez." (Filipi 3:20-21.) Megdicsőült testben, Jézus Krisztus vére által megigazulva, Isten országában örökké élni — ez a hivő ember reménysége, életünk végcélja.

Ez nem zárja ki azt, hogy hivő embernek is vannak tervei, célkitüzései erre az életre nézve.

Örvendetes dolog, hogy napjainkban hivő ifjúságunk nagy része tovább tanul, diplomákat okleveleket szereznek, törekszenek felelősségteljes munkahelyek után. Mások anyagi téren haladnak előre. Saját házuk, autójuk, szép lakásuk van. Mind ez megbecsülésre érdemes.

Azonban itt kell figyelmeznünk az ige szavára, "hogy a céltól valamilyen módon el ne sodortassunk". E közbe eső célok elérése közben el ne sodortassunk a végcéltól. Ez a veszély nagyobb mint ahogy sok hivö ember gondolja. Emlékezzünk Lótra, aki Ábrahámmal elindult az igéret földére, elsodorta őt a világszeretete, említhetjük Géházit, Elizeus szolgáját akit a pénz szeretete elsodort, vagy Démást, Pál apostol munkatársát. Eltévesztették a célt, mert nem ügyeltek időben az áramlás erejére. Sajnos ma is nagy azok száma, akik valamikor elindultak a jó úton, de időközben más célokra figyeltek és elsodródtak. Tudják az irányt ismerik a célt, de elsodorta őket az áramlás, nem volt erejük vagy bátorságuk ellene evezni.

E földi célok múllandók. Vagyonunkat vissza kell hagynunk, s mit is ér a diploma, az elismerő oklevél, esetleg majd koporsónkba adhatják. A legnagyobb teljesítményt is túlszárnyalják majd utódaink.

Jézus azt mondja: "Mit ér az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelke kárt szenved." (Mt. 16:26) Mit ér, kedves olvasóm, ha minden földi célodat eléred, az igazi célt pedig eltéveszted.

Figyelmezzünk a hallotakra, Isten igéjére! Isten igéje megmutatja az utat. Ha kapcsolatban állunk Istennel, akkor Ő figyelmeztet, ha eltértünk a helyes iránytól. Ezen felül erőt is ad amikor a végcél elérése érdekében az áram ellen kell eveznünk, amikor más kecsegtető célról le kell mondanunk.

Isten nem hagyott árván tengődni az élet tengerén. Mindent megtett és megtesz, hogy mi elérjük a célt. Ügyeljünk tehát mi is, "hogy a céltól valamiképpen el ne sodortassunk."

Ev. Üz. L.

PALESZTINAI ÉLMÉNYEK

VI. Folytatás.

Haifán a Karmel hegy oldalában van a Bethesda, a keresztyén testvérgyülekezet, ahova gyakran eljártam az igehírdetést meghallgatni. Általában négy nyelven angolul, héberül, németül, és arabul hírdetik ott az igét, de ha belátogat valaki, aki ezen nyelvek egyikét sem ismeri, akkor egy testvér melléül és tolmácsolja neki a saját nyelvén.

Egyik estén a 80 éves Marcinkovsky testvér hírdette az igét a Jelenések könyvének 6 feje, 2 versének alapján: "...és kijöve győzve, hogy győzzön." A jeruzsálemi templom sorsáról beszélt és elmondta, hogy Jeruzsálem ostrom alatt, Titus római helytartó kiadta a szigorú parancsot katonáinak, hogy a templomot az ostrom alatt kiméljék meg. Ennek ellenére az egyik katona a harc hevében tűzcsóvát vetett a templomra és az lángba borúlt. Utána a fékeveszett had megrohanta a templomot és földig lerontotta azt. Beteljesedtek tehát az Úr Jézus szavai, mert Ő mondta, hogy ott kő kövön nem marad. A lerombolt templom helyére még évszázadok múltán sem mertek a zsidók belépni, nehogy lábaikkal a szent templom helyére

lépjenek. Csak a siratófalig mentek el, hogy ott keseregjenek Jeruzsálem pusztulásán.

Az elmúlt évszázadok alatt több kísérlet történt a templom újjáépítésére, de soha sem sikerült felépíteni. Juliánus Apostata Kr. u. 300-ban ismételten hozzálátott, hogy azt felépítse. Minden anyagot összehordatott már, hogy megkezdje az építést, de hiába, felépíteni nem sikerült. Nem épülhet az fel addig, mig be nem vonul Jeruzsálembe a Győzedelmes, hogy győzzön!"

Haifán sok hivő gyülekezet van, ez a város ma szellemi értelemben is a legvirágzóbb helye Izráelnek, mert itt van a legtöbb krisztushivő zsidó. Sok romániai származású testvérrel is találkoztam itt, többek között Svéd Irénnel és Margittal. Nagyon búzgó és hű testvérek, Irén lakásról lakásra járva tesz bizonyságot és viszi a Szentírást sok zsidó otthonban.

A jeruzsálemi ifjúsági összejövetelen feltünt nekem egy nagyon kedves fiatal leánytestvérem, megkérdeztem tőle, hogy nem ismeri-e Marcellát egy Craiovából származó hivő leányt; akinek testvérek üdvözletét szeretném átadni. "De igen, felelte — én vagyok az."

Egyik vasárnapon a Haifai anglikán templomban hallgattam az igét. Egy fiatal román testvér hírdeti az igét a szószékről, aki nem régen vándorolt ki Bukarestből. Miközben hangzik a román szó én ugyanakkor fejhalgatón keresztül hallom németül. A beszéd témája: "Hol van Ábel a te atyádfia?" Nagyon mélyen érint az ige.

Néhány nappal később újra elmentem Jeruzsálembe, hogy találkozzam ott régi kedves barátommal Szepesi Karcsival, aki rövidddel azelőtt tért vissza norvég származású feleségével az északi országokból, ahol több hónapig voltak missziósúton. Bizonyságot tettek Isten csodálatos munkájáról Izráelben és arról, hogy mint gyűjti össze most választott népét. Izráel népét, mint Isten előtt kedves népet.

Mikor megérkezem, drága Karcsi és felesége nagy szeretettel fogadnak és látnak vendégül. Elmondják útiélményeiket és látom, hogy nagyon búzgó, egyszerű és hűséges testvérek, akiket Isten tud használni az ő munkájában, mert teljesen odaszánták magukat az Úr szolgálatára.

Nagyon drága emlékem az utolsó biblaóra Haifán. Búcsúzóúl a zsidókhoz irt levél 12 fej. 1-2 versét olvastam fel a testvérek között. "Mi is akiket a bizonyságok ilyen nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és megkörnyékező bűnt; kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdőtért nézvén a hitnek kezdőjére és bevégzőjére Jézusra..." Valóban a bizonyságok nagy fellege vett körül engem is Izráelben, láttam Isten szeretetét és hűségét, mellyel népét igy körülveszi. Az Ő elhívása igéretei megbánhatatlanok. Nem szabad a külső körülményekre és a jelenleg még a megkeményedés állapotában levő zsidó népre néznem, és hitben elfogadnom, hogy hamarosan véghezviszi tervét Izráelen. De nemcsak Izráelen, hanem a mi egyéni életünkbe is. Búcsúzóúl ezt az igét kaptam Marcellától: "Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, hogy mikor érkezik meg a ház Ura... Hogyha megérkezik ne találjon titeket aludva."

Timár László

A VÁLASZTÁS

Fil. 1. 22-23-24.

Kedves Testvérek!

Isten sok mindent rábízott az emberre, többek között a választás véghezvitelét is. De ebben is nagy a különbség köztünk és Isten között. Amikor Isten választás elé állít minket, akkor mi kérdezgetünk, tanácskozunk, tétovázunk, vajjon most melyiket válasszam? A tetszetőset é. A szemem előtt valót é? Azt e amelyikhez úgy érzem hozzánőttem? Ahol látszólag nincs semmi kockázatom? Még jó, ha ilyenkor feltör belőlem a sóhajtás: Istenem! Milyen sajnálatra méltó szegény vagyok, hogy még mindig nem volt elég a láthatókból.

Isten egészen másként választ. Tőlünk függetlenül. Különös módon. Mi ezt sem értjük, mert az Isten választása nem földiekre szól. Nem testiekre. Nem anyagiakra. Nem elmúló dicsőségekre, törpe életidőkre, hanem különös megbízások véghezvitelére, a Fiúság elpecsételésére, isteni ajándékok hordozására választattunk el. Ez által alkalmassá tett minket "az Ő dicsőségében való részvételre". Isten mindig választott magának embereket. Választott prófétákat, tanítókat. Itt emlékezzünk meg Pál apostolról is. Igy érkeztünk meg a mai Igénk üzenetéhez: Pál elöregedett. Hazakivánkozott az Ő Urához és Mesteréhez, akit annyira szeretett, az Úr Jézus Krisztushoz, "Mert az sokkal inkább jobb". Igen. Egy hosszú és állandó foglalkoztatottság után szívesen gondolt az Úr Jézus mellett reá váró nyugalomra és örömre. De Pál még mindig nem tudott dönteni, ezért kérdi, melyiket válasszam? Itt maradjak még a gyengék és a tanúlni vágyók miatt és között, vagy menjek? Milyen nagy áldása az Istennek rajtunk, amikor már mi tudunk különbséget tenni az igazi és a látszat élet között. Lehet, hogy te is és én is azzal a választással, amelyikkel megnyertük Isten jótetszését, te is és én is "**kárbeveszni hagytam** a látható világon mindent" kényelmes életmódot, élvezeteket, rangot, pompát, látható értékeket, és anyagi jókat. De ezzel szemben **megnyertem Jézust!** Megnyertem Isten jótetszését. Vagyis: eldobtam az üres, vagy még csak félig kiürült konzerv dobozt, azt amelyből eddig ettem a világ kosztját és most úgy fordulok oda Istenhez, mint egy kisemmizett. Azért, hogy a következő életidőmet Ő és úgy állítsa össze, ahogyan azt elrendezte Jézus Krisztusban a világ fundamentumának a felvettetése előtt.

A következőkben Jézus Krisztus leültet a saját asztalához és Ő elégít meg engem, de most már mennyeiekkel. Igy mondta az Úr: Együtt eszünk és iszunk majd az én Atyám országában és asztalánál.

Kedves Testvérem gondolkoztál e már ilyen módon a választás fontossága felett? Nagy itt a tét. Nem egyszerű ruha választás ez. Nem pálya választás. Nem pár választás. Valami egészen másról van itt szó. A jövőm, az örök életem megválasztásáról. Ez a választás azt jelenti, hogy áldott otthont nyertem Isten szívén. Ide mindig bevonulhatok. Itt áldások várnak rám akkor is, ha látszólag erre semmi sem mutat. Lehet, hogy kivül viharos az életem tengere és hányattatom a haboktól, de Isten szívén és Jézus Krisztus mellett mindig öröm és mindig békesség van. De ehhez hitbeli elszántság és az Úr Jézus szeretete szükséges.

Azt mondtuk, hogy hitbeli elszántság kell. Igen. Mert a hit az, amelyik roppant nagy elszántságot követel meg.

Ebben benne van az, hogy én láthatatlanul ráteszem az életemet erre a hitre,

Folytatás a 7. oldalon

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—0—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNAR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park Michigan, 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Kérelem Szövetségünkhöz Tartozó Testvéreinkhez

Évi Közgyülésünk ideje közeledik. Mi itt Detroitban, nem csak hívjuk testváreinket, hanem teljes igyekezettel azon vagyunk, hogy szeretettel fogadjunk mindenkit julius 7-10-ig. Ez alatt nem azt értjük, hogy mosolyogni fogunk mindenkire. Nehéz ezt tenni annak, akinek ez nem vele született tulajdonsága, mint... De nem is ez kell azoknak, akik jönnek, hanem csak ez is. De hiába mosolyognánk valakire, ha az már pihenni szeretne, vagy asztalhoz ülni.

Ezeknek az előkészítését igyekszünk rendezni a legnagyobb körültekintéssel, mert minden örömünk az lenne, ha mindenki jól érezné magát köztünk és hazafelé menet azt mondaná: régen nem volt ilyen kedves testvéri találkozónk !

Mi úgy érezzük és látjuk, hogy még sok feladat előtt áll Szövetségünk, különösen akkor, ha nem képzeljük magunk felől, hogy velünk kihal a bölcsesség is. Mi már régebben is írtunk arról, hogy ide még megindul a bevándorlás és felépülnek gyülekezeteink. Ezért is nagyon fontos, hogy mind aki magyarnak érzi magát és Szövetségünk tovább élését óhajtja, jöjjön az évi "NAGY GYÚLÉSÜNKRE", hogy kellemes testvéri hangulatban beszéljük meg együtt tovább haladásunk lehetőségeit.

Kérjük testvéreinket, szíveskedjenek mindjárt tudatni bennünket jövetelük szándékáról a következők *Feltétlen* kihangsúlyozásával: 1. Mikor számítanak érkezni? 2. Hányan jönnek? Motelben-e, vagy családi otthonban szeretnének éjjelenként megpihenni?

Próbáljuk valakik ideérkezését azzal is segíteni, hogy Röptérre, Aunibúsz vagy Vasút Állomásra, elmegyünk azokért, akik ezt igénylik.

Tessenek bennünket értesíteni levél által ezen a címen: 1370 Michigan Blvd. Lincoln Park, Mich. 48146 Szükség esetén, telefonon ezen a számon : 386-2091. Ha ezen nem jelentkeznénk, akkor Marton testvéreket hívják ezen a számon: D. U. 6-4540.

Imaházunk címe: 8,400 Vanderbilt Ave., Detroit Michigan.

Akik a kanadai oldalról jönnek, a West Fort St-en jöjjenek, a Dearborn Ave.-ig. Jobb oldalon a Woodmere Temető sarkáig és ott balra fordulva a Dearborn-on a Vanderbilt-ig s azon ismét balra az Imaházig.

Akik a Toledó-i oldalról jönnek, szintén a West Fortot kövessék a Dearborn és a Woodmere temető sarkáig és ott jobbra fordulva a Vanderbilt-ig s azon az Imaházig.

Vágyakozó szeretettel hívjuk és gondoskodó szeretettel fogadjuk a testvéreket.

A bizottság nevében.

Molnár Antal

A TORONTÓBAN TERVEZETT ÉVI KONFERENCIÁRÓL

Nem kaptunk újabb értesítést. De ennek meg is van a magyarázata. Már régen azt mondta Schäffer testvér: "Molnár testvér, írjon felőle amikor jónak látja, csak gyakran lássa jónak". Aztán már meg is kezdték az előkészítő fáradtságos munkát, ami igénybe veszi minden szabad idejüket, mert a valóság az, hogy százak megjelenését várják és nem szeretnék, hogy majd hazafelé menet azt mondanák egymásnak a megjelentek, amit egy japán repülő utas mondott arra a kérdésre — mivel nagyon beteg lett-,

— Ön most először utazik repülőn?" — Nem! Most utoljára.

Torontó-i testvéreink nem birnának elviselni ilyen mgnyilvánulást. Ezt határozotan vissza fújná a szél hozzájuk.

De nem is lesz ok ilyen nyilatkozatra. Ott még mindég feltalálta magát mindenki. Sőt, azt is eláruljuk, hogy több Ádám Évára talált ott és több Éva beköltözött az ádámi otthonba...

Nincs a világnak még egy helye, ahol a gyermeknek olyan nagyot lehetne kiáltania, olyan hosszút szaladnia és a füvesben olyan jót hemperegnie, mint a Kanada-i Ramaban.

De annyi és olyan lelki táplálékot se akárhol lehet kapni, mint ott. Ott lesz Dr. Udvarnoki Béla és körülötte még jó néhány lelkipásztor és mind csinál és mond valami jót. Lelki javakkal gazdagodnak ott julius 1-4-ig, s ezt a gazdagságot fogják gyarapítani a mi konvenciónkon jul. 7-10-ig.

Sok lelki javak vannak Istenünk raktárában. Csak el kell menjünk oda, ahol ezeket megkaphatjuk. S két ilyen hely áll rendelkezésünkre a közel jövőben.

És még. A Kanada-i tanyákon nevelik testvéreink a csírkét, malacot, borjút stb. És még nem is azt mondják valamelyik satnyára, jó lesz a táborban. Hanem, hozzák a javát mindennek. Pontosan úgy, mint tavaly.

Szeretettel hívják és várják ide is a szórványban élő testvériséget Californiától, egész Montreálig. Tavaly, Német és Magyarországról is voltak vendégek. Ki tudja, milyen messziről nem jönnek az idén is. Aki látna akarja azt, ami ott lesz, menjen oda.

M. A.

Isten ajándékát nem szabad se eladni, sem megvásárolni Molnár Balázs

NŐK ROVATA

Jegyző: Szerencsy Mária

Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Bányai Andorné
Alelnök: Németh Lajosné
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth

ELJŐ AZ ÚR...

Szeretném emlékeztetni testvéreimet arra, hogy az Úr Jézus mielőtt megfeszítették megigérte, hogy ismét el fog jönni, először váratlanul, mikor nem számítanak reá és elragadja övéit. (I. Kor. 15:50-53.)

Mikor a tanítványok megkérdezték az Úr Jézust"... micsoda jele lesz a te eljövetelednek? (Máté 24:3 Jézus így felelt: "... sokan jönek majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok az Krisztus és sokakat elhitetnek."

"Hallanatok kell háborúkról, háborúk híreiről..." "...sokan megbotránkoznak és elárulják egymást és gyűlölik egymást." "És sok hamis próféta támad..." "...a gonoszság megsokasodik... a szeretet sokakban meghidegül... "...az Isten országának evangéliuma hírdettetik majd az egész világon..." (Máté 24:5-14) Most ezek a jelek, mind egyszerre jelen vannak a világban, ami arra figyelmeztet, hogy az Ő eljövetele közel van.

Ha pedig ily közel vagyunk a várva-várt időhöz, vigyázzunk nehogy meglepetés érjen minket, nehogy itt maradjunk mikor Ő eljön az övéiért.

Három dologra szeretném felhívni figyelmeteket.

Az Úr Jézust felkereste éjjel Nikodémus, aki a zsidók főembere volt, ami feltétlen azt jelentette, hogy az illető egy írást-ismerő, törvénytmegtartó, vallásos szertartásokban résztvevő egyén volt. Mikor Jézus éjszakai látogatója elkezdte fejtegetni saját nézeteit Krisztus kilétére vonatkozólag, Jézus egyszerűen figyelmen kivül hagyta azt és így válaszolt Nikodémusnak: "Bizony, bizony mondom neked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába." (János 3:5.) Ennek a kijelentésnek pedig csak egy értelme lehet, hogy a Krisztus testének tagjává, csakis születés által lehet valaki.

Azonban nem lehet belenőni, sem test által beleszületni, sem pedig kiérdemelni nem lehet azt. A Krisztus testének tagjává csakis az lehet, aki megfürdött a Bárány vérében; "mert ami testtől született test az és ami Lélektől született lélek az." (János 3:6.) "*Ne csodáld* — mondta Jézus Nikodámusnak — *hogy azt mondám neked: Szükség nektek újjonan születnetek.*"

Sok esetben, a gyülekezet védőszárnyai alatt felnőtt ifjúság, nem érzi az újjászületés szükségességét, mert titkon ott él az illető szívében, hogy ő soha nem tett semmi rosszat, így nincs is miből megtérnie, nem látja elveszett voltát, nem is érzi a Megmentő égető szükségességét életében.

Az Urhoz pedg csak úgy lehet jönni, mint egy elveszett és megmentésre szorúló bűnös, akinek létszükségleti kérdés az, hogy valaki megszabadítsa a bűn igájából és a bűntudat terhétől.

"Némelyeknek pedig, *kik elbizakodtak* magukban, *hogy ők igazak* és a többieket semmibesem vették..." (Lukács 18:9) mondta el az Úr Jézus a farizeus és vámszedő példázatát.

"A vámszedő pedig távol állván, még szemeit sem akarja vala az égre emelni, hanem veri vala mellét mondván: *Isten légy irgalmas nekem bűnösnek!*" Mondom nektek, ez megigazúlva méne alá az ő házához... aki megalázza magát felmagasztaltatik." (Luk. 18:13-14.)

Testvérem! Jöttél-e már te úgy az Urhoz mint e vámszedő? Ha nem, sies megtenni azt, mert az Úr közel...

Másodszor a Laodiceai-gyülekezetnek küldött üzenettel szeretnék foglalkozni, — de szomorúan kell megvallanunk — ez ma sok gyülekezetre ráillik. "Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem hév; vajha hideg volnál vagy hév. Igy mivel lágymeleg vagy... kivetlek téged az én számból.... ezt mondod: Gazdag vagyok és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem és te nem tudod, hogy te vagy a nyomorúlt és a nyavalyás és szegény és vak és mezitelen." (Ján. jel. 3:15-18.)

Itt az Ige nem a kivülállókról szól, nem a világról, sem pedig a megnem tért hivekről, hanem azokról *akiket elhagyott az első szeretet tüze.* Azokról szól akik megvannak elégedve lelkiállapotukkal a mintegy lelki-hintaszékben ülve élvezik tétlenségüket.

Akikben nem ég a vágy az elveszendők megmentésére, akikben nem ég a vágy a lelki növekedésre, akik nem látják s nem hallják ennek a nyomorúlt nemzedéknek halálhörgését, amint az nyögve a Sátántól megkötöztetve fut az érzéki vágyak, a testi örömök kielégítésére. Nem tudja, nem érzi, hogy a bensejében tátongó rettenetes űrt, nem lehet földi erőkkel feltölteni s hogy Krisztus nélkül csupán a reménytelenség és céltalanság lehet osztályrésze...

Nem vagy sem hideg sem hév, hanem az Úr Isten előtt megnem tűrt lágymeleg, az önsorsával megelégedett önző keresztyén. "...mivel ilyenek vagytok, kivetlek az én számból."

Krisztus eljövetele az ajtó előtt van, ki tudja nem-e még ma jön el? Kenjük meg szemeinket szemgyógyító irral, hogy lássunk! Hogy meglássuk mit is kiván tőlünk az Úr hogy hiven betölthessük a számunkra kijelölt munkakört.

Harmadszor a tíz szűzről szóló példázatról szeretnék megemlékezni. "Akkor hasonlatos lesz a mennyeknek országa ama tíz szűzhöz, akik elővén az ő lámpásaikat, kimenének a Vőlegény elé." (Máté 25:1.) E vers szép képet nyújt a Krisztus második eljövetelét váró gyülekezetről. "Késvén pedig a Vőlegény mindannyian elszúnnyadának és elaluvának." (Máté 25:5.)

Tökéletes képe ez a gyülekezetnek. Az egész gyülekezet várja az Urat, de mivel késik, el-el szunyókálnak. Azok is akiknek telve van edényük a mennyei olajjal, meg azok is akiknek már nincsen olajuk.

A különbség pedig akkor látszik meg, mikor eljő a Vőlegény és megkell gyújtani a lámpásokat. Olaj nélkül pedig nincs világosság! Szent Lélek nélkül nem a világ világossága a hivő! Pedig erre hivott el az Úr. Isten Lelkét kölcsönkérni nem lehet, attól kell kérni Akitől az származik, és a Szentlélek olajával állandóan telve kell tartani az edényt, ha azt

akarjuk, hogy a Vőlegény ne találjon minket készületlenül.

Krisztusnak, Te úgy igérted Visszatérted nagy közel,
Csűgg szemünk a néma égen, Ám az éjben semmi jel.
Árva néped, várva Téged, Égő mécset tartva áll,
Ám sötétség oltja mécsét, hogyha késnék a Király.
Krisztusunk Te késedelmed, csak kegyelmet búrkol az,
Volt-e szó mit visszavontál? Mit Te mondtál mind igaz!
Egy kevéssel hogyha késel, nagy tűréssel vársz csupán:
El ne vesszen köztünk egy sem, megtérhessen mindahány.

(Varga Tamás)

Hegyi Antalné

SOKAN VANNAK A "HIVATALOSAK"

de mit ér ez — ha kevesen vannak a választottak

Igen ésszerű forgalmi elv, hogy tömegeknek széles kapu és széles út kell! Hogy a forgalom észrevétlenül (zavarok nélkül) száguldhasson.

Szoros kapun és keskeny úton csak egyesek juthatnak át és csak egyesek haladhatnak. Ez is forgalmi szabály.

*

Az Urnak ez a példázata már régen jól ismert, mégis ma, 1966-ban nemcsak újat, hanem meglepőt is mond!

Az Úr a következő szavakkal adta át EGYHÁZÁT a tanítványainak: "Tegyetek tanítványokká minden népeket . . . csodálatos, hogy ezt a parancsot nemcsak a keresztyén, hanem a pogány vallások is búzgón teljesítik, a mondat első felét; ám a további parancsot már nem teljesítik, tudniillik, hogy "tanítván őket, hogy megtartsák MINDAZT, amit Én parancsoltam néktek." Mert minden vallásfelekezet már a maga főemberei által kidolgozott hitszabályokat, helyes kifejezéssel vallási szabályait tanítja, ami éppen a széles úton járást eredményezi. Oly nagy tömegeket vonzván a keresztyén névhez, hogy lehetetlen is ily tömegnek átjutni a szoros kapun és elférni a keskeny úton.

*

Amikor az Úr Izráel sokaságaiból kiválasztotta 12 tanítványát (egy azok közül is ördögnek bizonyult) a hűséges 11-ből megalapította Anyaszentegyházát e Földön. Ez volt és lesz Földünk történelmének leghatalmasabb alkotása. Mert nemcsak a világ Hét Csodáját, hanem a Világ minden alkotását maga az ember teszi is tönkre. Azért törvény ez, hogy a Földön semmi sem maradandó csak egyedül Jézus Krisztus Anyaszentegyháza. Ebbe a templomba pedig csak az Úr Jézus testének templomán keresztül, tehát a legszorosabb kapun keresztül lehet bejutni. Minden más, csak jóhiszemű tévedés, amit hamar fel lehet fedezni, a tágas kapuról.

Nagytudású korszakunk a legértelmesebb istentiszteletet követelné meg, ha lelkiismeretünkben Jézus tanításait szóhoz engednénk vagy széles útú érvekkel nem némitanánk el, mert ahogy vagyunk, úgy nem érthetjük meg az Anyaszentegyház fogalmát.

Mikor az Úr megalapította, csak EGY EGYHÁZ VOLT és világos, hogy azóta sincsen az Úr előtt rajta kivüli, mert világos, hogy ahol Jézus Krisztus a vőlegény és az általa választott, a menyasszony, ott nem születhetnek "idegen" gyermekek.

Mégis hogy állunk ma az idők végén? Ma kb. 700 "egyház" van. A legélesebben kiáltó pedig az, hogy tanaik és egyházi hűségük egyenként oly erős, hogy semmiféle egyházi konferencia, világzsinat, sem bölcs vezetőik nem képesek az eredeti EGYHÁZZÁ egybeszerkeszteni.

*

Meglátni iszonyatos, kimondani rettenetes, hogy az Úr előre látta tanításainak szélesre tágított útját és az ebből következett tömegforgalmú zürzavart, amit Anyaszentegyházának egyik oszlopa, János apostol által nagy Babilonnak nevezett már 2000 évvel előre megjövendölte ezt. De ki veszi ezt eszébe a rettentő nagy zürzavarban? A sok "egyház" között olyan nagy a nyelvzavar — hiszen egy dologról beszélnek mind — csak mindenki más nyelven nevezi azt, könnyű megérteni, ha az Úr által használt kifejezés eredetét megkeressük a történelemben; Nimród idejében: Mikor az égig érő torony építéséhez hozzáfogtak, egyféleképpen nevezték a dolgokat, mikor mindig előbbrejutottak terveikben mindjobban eltértek gondolataik egymástól és nem sok idő mulva egymástól elszigetelt, elkülönített csoportokba tömörültek és egyéniségeik szerint idegen lett szívük-nyelvük egymástól. Vajjon, mire volt ez jó? Csak azt a célt szolgálta, hogy egymás ellen harcoljanak, hogy ki legyen közöttük az első. És mindegyik, kivétel nélkül, utolsó lett. letünt minden c csősége! Mert Isten végzése, hogy az ERŐ és ÉLET csak az egységben maradhat fenn, aki Vele egységben müködik.

*

Látta ezt az Úr jóelőre és azért elrendelte a sok egyházból a választottak egybegyűjtését ismét az egy Ő általa alapított Anyaszentegyházba, akik megtartják az Isten parancsolatát és a Jézus hitét. (Jel. 14, 12.)

Mivel csak egyetlen ilyen egybegyűjtés van az idők végén, nem nehéz az egész Szentírásból errevonatkozó jövendöléseket megérteni.

A sok közü a 147. Zsoltár így írja le: "Az Úr építi Jeruzsálemet, összegyűjti Izráelnek **elüzötteit** . . . Elrendeli a csillagok számát és mindegyiket NEVÉRŐL nevezi. 2. és 4. vers (Ján. ev. 16, 1-3. és Luk. 6:26.)

"És elküldi az Ő angyalait nagy trombitaszóval és egybegyűjtik az Ő választottait a négy szelek felől, az ég egyik végétől a másik végéig." (Máté 24, 31.)

Világos és magától értetődő, hogy azokról van itt szó, akik a tágas kapu és széles útról MEGKERESTÉK a szoros kaput és keskeny utat, mert csak ez vezet c Életre.

Egy nagyon idekivánkozó történetkét kell itt elmondanom a ma világhirű kanadai búzáról:

Az első farmer, aki általunk el nem képzelhető veszélyein és nélkülözései között feltörte és bevetette földjét a nehezen beszerzett tiszta búzával, nagy reményekkel várta az első aratást. Ez el is jött, minden jégverés nélkül. De mikor az, aratáshoz fogott, kétségbeesve látta, hogy az egész búzatábla üszkös és teljesen használhetetlen.

Amikor mindig szomorúbban át-meg átjárta a búzatáblát, itt-ot meglepetve talált egy-egy teljesen ép, egészséges búzakalászt. Most megvillant előtte a nagy mentőgondolat: gondosan kiszakitotta ezeket és hazaindult, hogy majdan jövőre már a betegséget legyőzött erőteljes a-célos búzát vet el és ebből biztosan lesz kenyere.

Otthon megakarta mutatni a megmentett hat-hét kalászt, de réműlten látta, hogy az úton elvesztette. Most az egész család azok keresésére indult. Nehéz feladat volt, de megtalálták. Volt nagy ö-röm, mert ez a hét kalász most többet é- mint igen sok eddigi "tiszta búza". Mert ha tiszta lett volna, akkor nem tudott volna ártani neki semmiféle üszög. Elvetette

a hét kalászt és ha kevés volt is az aratás, de acélosan legyőzött minden betegséget! És folyton szaporodott az igazi, minden bűnt-betegséget legyőző tisztabúza! Ami ma nekünk is adja a kenyeret, de csillapítja az egész világ éhségét. Hasonlóan van ez a Jézus Krisztus által ma kiválasztott HÉT kalásszal is, ez az Ő Egyháza. NYIL

Folytatás a 3-ik oldalról

A VÁLASZTÁS

amelyet sem én, sem te, nem tudunk bebizonyítani. Mert a hit: "a nem látott dolgokról való meggyőződés". (Zsid. 11. 1.) És amiért ilyen képtelenségnek látszik, éppen ezért adja Isten a legtöbb és a legnagyobb ajándékát azoknak, akik hisznek. Óh hányszor mondja az Úr: "Boldogok akik hisznek. Akik láthatatlanul is, de hisznek."

Kedves testvérem én hiszek abban, hogy te is jól fogsz választani, ha még eddig nem választottál volna. Én hiszek abban, hogy a te hitbeli engedelmességedért az Úr Jézus még itt ezen az oldalon részt oszt neked, úgy a szolgálatokban, mint a jutalmazásokban. Részese leszel menynyei örömöknek, erőknek, békességnek, bölcsességnek, amelyeknek Tőle való távollétedben hijjával voltál. Lehet, hogy most még nem látod a szükségét ennek? Lehet, hogy a bűntudatod nem olyan éles, hogy hasogassa a szívedet és kibírhatatlanná tegye neked az életedet? Ezek lehetségesek. Ds egyet mondok neked: ha te most még nem is látod tisztán Isten útját az életedben és valami még nem világos előtted Isten felől, nem csodálom. Luther Márton szerint Isten útja olyan mint egy héber könyv, amit csak visszafelé lehet olvasni. Lehet, hogy te is már holnap, vagy talán egy hét múlva fel fogod nyitni ezt a csodálatos könyvet és elkeszdesz benne visszafelé olvasni az elfolyt életedről. Akkor csodákat fogsz látni és érteni fogod az Úr Jézus Krisztus és Isten Szent Szelleme munkáját amelyet régóta munkál az életeden kivül, de éretted, és most már benned és éretted folytatja tovább ezt az áldott munkát.

Végezetül, még csak annyit hadd mondjunk el Isten Szent Lelke által, hogyha te most jól választottál, és az Úr Jézust választottad, és a régi életmódodat, mint egy kiürült konzervdobozt elgurítottad, akkor a Mennyben egy új könyv írása kezdődött, Az Élet könyvében Isten angyalai új lapot nyitnak és a lap homlokára egy új nevet irnak "amelyet senki sem tud csak az aki kapja"!

Adja Isten, hogy ezen a te új neved legyen. Ámen!

Az Urban testvéretek:

Budapest. 1966. március 12.

Tóth Sándor

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség 58. Közgyűlésének sorrendje

Jelige: Krisztus Neve Minden Név Felett! (Filippi 2:9)

AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG 58. ÉVI KÖZGYÜLÉS

1966. július 7-10. Detroit, Michigan

Első Magyar Baptista Gyülekezet

(Vanderbilt és Yale utcák sarkán.)

Szövetségi Tisztviselők:

Vér Ferenc, elnök.

Stumpf Árpádné, alelnök

Molnár W. Balázs, titkár.

Szerencsy Mária és Molnár Antal jegyzők.

A KÖZGYÜLÉS SORRENDJE

Csütörtök, július 7.

D. u. 1:30. Imapercek. Vezeti Bogár József. 2:00. Bizottsági ülések.

4:00. Összevont bizottsági ülés. Vezeti Vér Ferenc.

5:30. Vacsora.

Este 7:00 A közgyűlés megnyítása. Vezeti Vér Ferenc. Üdvözlés: Molnár Antal. Válasz: Vér Ferenc.

A gyűlés sorrendjének a bemutatása és javaslása: Stumpf Árpádné.

7:15 Jelentés a külmisszió munkáról: Dr. Udvarnoki Béla.

7:45 Jelentés a Bethesda Otthonról: Kurtz J. Lajos.

8:15 Elnöki előadás: Vér Ferenc.

Péntek, július 8.

D. e. 9:00 Imapercek. Vezeti Attila Tivadar.

9:15 Titkári jelentés. Molnár B. Balázs

9:45 A pénztárnokok jelentése

Steg K. Mária. (Szövetségi.)

Kish Elemér, (Bethesda Otthon.)

Szász János. (Irodalom.)

10:30 A Misszió-Irodalmi Bizottság jelentése. Dr. Udvarnoki Béla.

11:30 Közös ének.

11:35 Előadás: Dr. Udvarnoki Béla.

12:10 Ebéd.

D. u. 1:30 A nőszövetségi bizottság ülése

2:00 A Nőszövetség közgyűlése

3:00 Diakónus gyűlés.

4:00 Prédikátor gyűlés; 5:30 Vacsora.

Este 7:00 A Nőszövetség ünnepi estje. Vezeti Bányai Károlyné.

Szombate, július 9.

D. e. 9:00 Imapercek Vezeti Szász János

9:15 A Vagyonügyi és Menházügyi Bizottság jelentése: Steg K. Mária.

10:15 Tisztviselők választása. A beiktatást végzi Molnár W. Balázs

10:45 Megemlékezés az elhunytakról. Vezeti Orosz Attila.

11:00 Eszmecsere. Vezeti Molnár Antal. Tárgy: Hogyan tudnánk eredményesebb munkát végezni szövetségünk területén?

11:30 Közös ének.

11:35 Előadás: Nagy István. 12:10 Ebéd.

D. u. 1:30 Imapercek: Vezeti Petre Gábor

1:45 A Vasárnapi Iskolai Szövetség gyülése.

3:00 Jövőnk rendezése. A három tagú vagyonkezelő bizottság megválasztása. Vezeti Schaffer Ferenc.

3:30 Elmaradt és új ügyek tárgyalása, a jegyzőkönyv felolvasása és elfogadása.

4:20 Közös ének.

4:25 Előadás: Dr. Udvarnoki Béla.

5:00 Vacsora.

Este 7:00 Az Ifjúsági Szövetség ünnepi estje

Vasárnap, július 10.

9:30 Imapercek Vezeti Galambos Pál

10:00 Vasárnapi Iskola. Angol és magyar osztályok. (Gyermekek részére.)

10:15 Istentisztelet magyar nyelven. Igét hirdet Nagy István.

11:00 Istentisztelet angol nyelven. Igét hirdet Dr. Kontz Emil.

11:30 Úrvacsora.

AKIK ELMENTEK:

HORTULÁNYI GEDEON

Torontóban ért a hír, április hó 9.-én, hogy egy kedves testvérünk és az Úr egy különlegesen hű szolgája az örök hazába költözött. Amerikai magyar baptista testvéreink közül sokan ismerték őt. Eredeti neve Csopják volt. Ezt a nevet változtatta meg Hortulányira. Amerikában Attila Tivadarné és Cornelius Cornell (volt Csopják Kornél) veszítették el vele öccsüket. Legidősebb fia Gedeon pedig Torontóban gyászolja édesatyja eltávozását.

Hortulányi testvérről, akit 62 éves korában hívott haza az Úr írnom kell, mivel egy kiváló és sok tekintetben egyedül álló munkatársam volt az Úr munkájában. Az ének és a zene mezején végzett munkája

több mint említésre méltó; az ő szolgálata példaadó és követésre méltó.

Az Úr nekem adta azt a kíváltságot, hogy a kispesti Kisfaludy-utcai gyülekezetben együtt munkálkodhattam éveken keresztül Hortulányi testvérrel. Az ő avatott kezében volt az ének és a zenekar s szolgálatával az én prédikátori munkámat nagyban elősegítette. Hortulányi testvér zenei tehetség volt. Ezt a tehetségét nagy szorgalommal magán úton képezte és fejlesztette. Különösen jó érzékkel rendelkezett a hangszerek kezeléséhez. Zongora, hegedű, gordonka, nagy bőgő, vagy oboa hamarosan mesterére talált benne. Az egyedüli nehézség abban állt, hogy az említett hangszereken való gyakorláshoz nem volt elég ideje. A lelki szolgálat követelménye, az énekkar vezetése csak a zongora gyakorlásához adott neki elég alkalmat. Az idő nála nagy szerepet játszott. Hortulányi testvér építész mérnöki állásban szolgálta az államot. S mint nem hivatásos zenész a kenyér kereset mellett végezte zenei szolgálatát a gyülekezetben.

Jó érzés volt az, hogy amikor a szószékre mentem arra gondoltam: az **ének és zeneügy** méltó kezekben van. Méltó olyan értelemben, hogy szakértő és méltó olyan értelemben, hogy hivő. Olyan karmester volt elhunyt testvérünk, akinek lelki szemei előtt mindig az Úr dicsősége lebegett. Szerette az Úr Jézust és örömmel tervezett, rajzolt csak azért, hogy ezen a réven a megélhetés bitosítása nyomán dicsérhesse az Urat énekével és zenéjével.

Karmestereket és prédikátorokat a sátán sokszor megkísérli a hiúság csapdájával s tőrbe ejti őket. A mi elhunyt testvérünk zenei képességeit adománynak tekintette, amellyel az érzelem szentségét kifejezhette és a szív csordultig való örömét és hálaját áldozatként az Úrnak felajánlhatta. Mindezt úgy tette, hogy az Úr dicséretének a teljességéből saját hiúságának a kielégítésével semmit se vont el.

Amikor a kispesti gyülekezeti szolgálatom örömeire és szépségeire gondolok, akkor ebben a kedves emlékezésben Hortulányi Gedeon testvérrel való együttmunkálkodás képe kitörölhetetlenül ott áll lelkemben. Hortulányi testvér jól felkészült földi életében arra, hogy most Isten trónja előtt zengje a Bárány dicséretét. Áldott az emlékezete és követendő a példája.

Dr. Udvarnoki Béla

HORTULÁNYI CSOPJÁK GEDEON, a jobb hazába költözött. 1904-1966.

E hó 18-án kapták Attila testvérék a szomorú hírt arról, hogy szeretett fivérük, Gedeon, április 9-én, Nagyszombaton hajnalban, átadta lelkét az Úrnak. Váratlanul jött a halál. Április 5-én, mentők szállították kórházba s már 9-én elment drága lelke. Hortulányi Csopják testvér Műegyetemet végzett s építész főmérnök volt, de emellett zenei tehetség is, úgy az orgonán, zongorán és énekkar vezetésében otthon volt. Ezt a tehetségét a Kispesti gyülekezetben érvényesítette. Szerény, alázatos s minden erejével az Úrnak, drága Megváltójának szolgált, akit szívének utolsó dobbanásáig nagyon szeretett.

Gyászolják megsebzett szívvel: Felesége Erzsike és négy gyermeke, Gedeon, aki Torontó Kanadában él, felesége és kis fiával, Attila, Irénke és Kornél.

Testvérei itt Amerikában: Lenke, Attila Tivadarné, Kornél, (Kornélius Csopják Cornell) Gyöngyike, férjezett Marosi Béláné, aki Magyarországon él. Ezeken kivül a nagyszámú rokonság és testvériség.

Az a vigasztalás tudat enyhíti az elválás fájdalmát, hogy drága testvérünk már nagyon boldog s ott muzsikál a mennyei zenekarban a Bárány trónjánál.

A viszontlátásra Drága Testvér!

Attiláné, 1305, Gran Ave. Palm Bay, Florida, 32901

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

Húsvét a Torontói Gyülekezetben

Kedves és áldott napokkal ajándékozott meg az Úr húsvéti ünnepek hetében, a nagyhéten. Két vasárnapot (április 8, 10) és a közöttük levő napokat tölthettem Torontóban igen élvezetes lelki közösségben.

Mint más gyülekezet, ez a közösség is átment sok próbán több évtizedes fennállása alatt. A Próbák a tagok erősítésére szolgáltak. A bizakodás és a kitartás szelleme uralja a gyülekezetet, s reménységgel néznek előre a tagok. A nagyhéten négyszer sereglett össze a testvériség s együttesen foglalkoztunk Isten igéjével. A vasárnapi Istentiszteletek, különösen az esteli órákban igen látogatottak voltak. Nem csak a gyülekezet tagjai, hanem a távolabb lakó kanadai magyar testvérek is eljöttek. És egyesek szolgáltak énekkel, verssel és bizonyságtevéssel.

A torontói gyülekezet buzgósággal készül a júliusban (1-4.-ig) tartandó nyári, tábori konferenciára. Ez a konferencia egy nagy magyar lelki találkozónak ígérkezik. Ez évben több vendéget várnak mint amennyi az előző években megjelent. „Örömmel észleltem, hogy az Úr tisztelete, az anyanyelv szeretete nem veszett ki a torontói magyarokból s ebből a szent munkából a torontói magyar baptista gyülekezet tagjai dicséretesen kiveszik részüket. Az Úré az ügy és az áldás az Úrtól nem fog elmaradni. Dr. Udvarnoki Béla

DETROIT-I ESEMÉNYEK

Gazdagon áldott meg mennyei Atyánk a Feltámadás ünnepén. Már az ezt megelőző Nagypénteken is meghatottan időztünk a kereszt lábánál, szemlélve lélekben Jézus szenvedését és két csoportban a népet, amelyek nyertek vagy vesztettek a kereszt körül. Húsvét reggelén a szokásos imaóra után, a Vas. iskolai tanulók örvendeztettek gazdag műsorral. Vagy 15 angol és magyar számot adtak elő. Szavalat, zene szóló, stb. mig végre a nyuszi adta az utolsó számot a szereplő gyerekeknek

Istentiszteletünk is igen áldásos volt. Pásztor testvér kiemelte az asszonyok határozatát a sírhoz sietéssel s aztán a velejáró aggodalmat is, melynek a nyitott sír meglátása vetett véget. Este hét órakor, kis gyülekezetünk ifjúsága első produkálását mutatta be, kedves előadások; zeneszámok, Quartet és szóló énekek tették változatossá a műsort. Utána rövid istentisztelet volt, alámerítéssel egybekötve. Filepnek a komornyikkal való eredményes beszélgetéséről hallottunk. Hála az Úrnak, hogy még ma is vannak akik hisznek és a vízre mutatva kérdezik: . . . micsoda tart vissza a keresztségtől? Alámerített ifjú testvérünk, Puskás testvér legfiatalabb gyermeke, aki mostmár boldogan mondhatja: "Én és házamnépe, az Úrnak szolgálunk." Ifjú testvérünk beiktatásánál hangsúlyozva volt, Pál apostol szava, amelyet Timótheushoz írt: "Megemlékezem a te hitedről, mely volt először nagyanyádban és anyádban . . ." ők mind eszközök voltak az ifjú hitben való nevelésében.

Aztán az alsó terembe mentünk, ahol az ifjúság megvendégelte a gyülekezetet. Úgy reggel mint este, vendégeink is voltak.

Itt emlitjük meg, Bálint Sándor testvér és kedves felesége egy keresztelő plástott ajándékozott a pásztor testvérnek a hozzá való gumi nadrággal együtt, amit most mutatott be pásztor testvérünk a gyülekezetnek. Az Úr jutalmazza őket adományukért. Molnárné